"... Към обяд ни отведоха в казармата, за да чуем присъдите си. Преди да излезем от килията, незабелязано от тъмничарите, Вапцаров ми мъкна в ръцете едно малко тефтерче в сини корици/Кожения бележник/:

- Запази това. Предай го, ако успеем, на брата ми".

/Спомени на Младен Исаев, Сборник БАН, 1953, стр.237/

"... От затвора ми изпрати едно синьо тевтерче/Коженият бележник/, което получих в лагера "Ени къой". В него бяха написани последните му предсмъртни стихотворения и други две." +

/Спомени на Борис Вапцаров, Сборник БАН, 1953, стр.26/

И още един факт: в инвентарната книга на Архива при Института за литература и отбелязано, че на 22.V.1952 г., с протокол № 1664-1972 са предадени няколко ръкописи и Кожения бележник за съхранение в Института, чрез Васил Александров от семейство Елена и Борис Вапцарови.

Както се видя, това тевтерче /Кожения бележник/ в моите ръце не беше попадало. Въпреки това в третото издание под редакцията на Борис Делчев и Н. Шаргела в коментара за стихотворението "Антени" четем: "Коженият бележник е една от вещите, които той е предал преди разстрелването му на съпругата си." /стр.165/

~~Не знам как може да се случатъ такъв недоразумение, как да си обясня това грубо изопачаване на истината и фактите, които се крият.~~ Според коментара в третото издание Излиза, че в мене са били и Коженият бележник и листа с двете последни стихотворения, от което следва, че поради някакви "мои" съображения аз съм дала само листа за първото издание, премълчавайки за Кожения бележник. ЕТО КАК ИЗЛЯЗОХ "БЕЗ ВИНА ВИНОВНА"?!

~~От всички подробности на Вапцаровия~~ xxxx